

— Grimm: Siehe da deine Mutter, Marienbüchlein in 32 Predigt-Lesungen, broš. Din 37.80. — Svoboda: Die junge Kirche, broš. Din 16.80. — Galan: Die Welt für Christus, broš. Din 47. — Wo die Gottesmutter lebte, broš. 27 Din.

Cirilova knjigarna v Mariboru nudi naslednja dela: Sušteršič: Naš gozd, 40 Din. — Ingolič: Lukarji, povest, broš. 60 Din, vez. 70 Din. — Pregelj: Fantje na vasi, 20 moških zborov po narodnih motivih, broš. 16 Din. — Koliko sme odvnetnik računati, knjižnica »Slov. gospodarja«, zvezek 7, 5 Din. — Storm-Pregelj: Jezdec na sčrcu, novela, 12 Din. — Dr. Pregelj: Osnovne črte in književne teorije, broš. 24 Din. — Dr. Korošec-Dr. Krek: Zgodovina in sistem rimskega zasebnega prava, prvi zvezek, 1. snopič: Splošni nauki, viri, osebno in stvarno delo, vez. 116 Din. — Dr. ing. Vidmar: Moj pogled na svet, vez. 120 Din. — Nebeške rože 7. zvezek. Daruj se Bogu, broš. 20 Din. — Meško: Pasijon, 16 Din. — Gregorin: V času obiskanja, broš. 26 Din.

Obžalovanja vredni slučaj.

Mrtvi ukradeni uhani. Na Pobrežju pri Mariboru je bila zadnje dni na mrtvaškem odru Antonija Kropelj, žena pečarja. Ko se je mrliški paznik odstranil h pogrebu ravnatelja Ogrinca, je nekdo odvil Kropeljivi uhanke na mrtvaškem odru.

Vlom v mesnico. V Radvanju pri Mariboru je bilo vlomljeno v mesnico mesarja Mihaela Medveda. Vlomičci so prekopali zid in so odnesli iz notranjosti mesnice 135 kg slanin, 6 prekajenih šunk, klobas in 490 Din gotovine. Skupna škoda znaša 3500 Din. Razkopavanje zidu se je izvršilo nemoteno, ker je mesnica obdana od visoke žive meje.

Dobrota je sirota. V Žikarcu pri Sv. Lenartu v Slov. goricah je prišlo med pijanimi fanti do pretepa. 23 letni posestniški sin Herman Bohac je skušal pretepače pomiriti. Vsi so padli po njem in pomirjevalca so prepeljali s prebito lobanjo v mariborsko bolnico.

Za 7000 Din usnja ukradel. Iz znane trgovine Jožefa Piriha v Ptujju je ukradel delavec Egidij Rudolf 25 kož boksa

in 150 parov podplatov v skupni vrednosti 7000 Din. Ukradeni blago je prodajal posestniku Avguštinu Carn v Cvetlin, ki ga je razpečaval pod ceno po Halozah.

Nezaslišana dejanja bolj hudobnega kot blaznega zločinca. Iz Vranskega smo prejeli z dne 25. marca naslednje poročilo: Lojtra Ivan, 35letni stepuh iz Zagorja ob Savi in uslužben nekje na Trojanah, je v noči napadel v Črnem grabnu pod Trojanami nekega Kamnika. Udaril ga je s sekuro po prsih tako, da mu je izsekal kos mesa. Težko ranjenega so takoj odpeljali v bolnico v Ljubljano. Po tem zločinu je zdijval najprej po cesti proti Vranskem. Ob cesti je obsekal vsa mlada drevesa, katera je zasadila državna uprava. Močno poškodovana drevesa se bodo vsa posušila. Na Vranskem pri posestniku Javoršku je uničil cel sadovnjak in sicer 50 dreves. Cestnemu nadzorniku Lukmanu je posekal par dreves. Najemniku Kavčiču je s sekuro poškodoval na hiši okvire za okna, a ga je Kavčič pregnal, sicer bi mu bil napravil mnogo več škode. Iz Vranskega se je podal proti Bistrici, kjer je posekal pri Livku precej sadnega drevja. Iz Bistrice je krenil na Osredek. Tamkaj je napravil precej škode v sadovnjaku posestniku Presekarju. O pobesneli zlobi gre ljudski glas, da je bolj hudoben nego pa ob pravo pamet. Že enkrat je obsekal drevesa ob državni cesti in je bil radi tega obsojen. Zasačili so ga tudi pri tatvinah. Na Vranskem je pobil v neki krčmi šipe. Popolnoma zdijval ter nerazsoden postane v pijanosti. Po prestani kazni bodo morali nepoboljšljivega na pol norca in hudobo dati v kak zavod, sicer bo zopet strah in trepet za vse kraje od Trojan do Celja.

Cigani ukradli kmetu denar, katerega si je izposodil za poravnavo nujnega dolga. Posestnik Jože Arh na Okrogu v fari Vače nad Litijo si je izposodil od prijatelja 6000 Din, da bi poravnal v Ljubljani nujen dolg. Gospodar je zvečer denar prešteval, skozi okno so ga opazovali cigani in videli, kako in kam je shranil denar v predal omare. Kakor hitro je

Arh zaspal, so mu cigani izmaknili jurje in zginili v noč.

Slovenska Krajina.

Beltinci. 25. marca se je praznoval pri nas materinski dan. Odslek deklškega prosvetnega društva »Dekliška zveza« je proslavil materinski dan. V dvorani g. Kreslina se je zbralo lepo število ljudi in prisostvovalo lepi akademiji. Na sporedu so bile deklamacije, govori, pevske točke in lepa igra. Akademija je uspešno dobro in zaslužito vsi sodelovalci vse priznanje.

Sobota. Pred kratkim se je vršila seja občinskega odbora. Obravnavale so se razne važne zadeve. Med drugim se je obravnavalo sledeče: 1. Za nabavo rešilnega avta se je darovalo 2000 Din. 2. Za prepotrebno kanalizacijo Aleksandrove ceste se je določil znesek 50.000 Din. 3. Načrti za »Delavski dom« so se v toliko preuredili, da se bo v dom vselilo sresko načelstvo. Šef borze dela si je načrt že osvojil. V celoti bo dolžina zgradbe 63 m ob Aleksandrovi cesti. V tej zgradbi se bodo napravili tudi prostori za delavsko zadrugo, kar je zelo pametna misel. 4. Sklenilo se je tudi, da mestna godba preide v vodstvo in upravo gasilske čete. — Pred kratkim je obiskal Soboto banovinski nadzornik iz Ljubljane g. Štrukelj. Ogledal si je tukaj osnovno šolo in več šol na našem Goričkem. —

Pravi abesinski neguš, katerega je določil za naslednika Menelik Veliki, slaboumni Lidj Jeassu, je umrl pred 3 meseci v gorski trdnjavi Cara Mouleta pri mestu Harar. Sedajni cesar Abesinije je imel omenjenega vladarja zaprtega po raznih utrjenih postojankah 20 let, dokler ga ni odrešila smrt suženjstva. Mati s prestola pahnjenega neguša Jeassu, mohamedanska princezinja Fatumata Abubakar, živi še dandanes s svojim drugim sinom v majhnem arabskem mestecu Tadžura blizu luke Džibuti v francoski Somaliji.

Vse polno je še Abesincev, ki so smatrali za pravega neguša v trdnja-

Očetov greh.

»Krivo me sodiš. Ako bi mogel kakor največji siromak s teboj živeti in bi za nič drugega ne vedel, bi bil najsrečnejši človek. Tebe ljubim, samo tebe in le tebe. Tebe bi tudi vzela, čim bi te imel na kaj.«

»Na kaj? Saj me imaš vsak dan na kaj vzeti.«

»Žal da ne. Čez leto dni, če mi bo sreča mila, bi morda mogel.«

»Če ti bo sreča mila?! Ti misliš vedno na denar. Čez leto pa bo ista pesem kakor zdaj; morda še hujša. Že pred domačimi me je zaradi tebe sram. Dolgo tega ne bom mogla prenašati.«

»Zato pa ti pravim, da se lahko odločiš, kakor se hočeš. Zaradi mene — ti besede ni treba držati.«

»Jaz jo bom držala,« je dejala po svoji ponosni navadi. »Le tedaj bi je ne, če bi se prepričala, da je brez smisla. Vzela pa tudi tedaj drugega ne bom.«

»Marta, ta beseda mi je dobro dela,« je dejal toplo in mehko. »Nisem vreden tvoje ljubezni; to pa ti obljubim: vse bom storil, da boš srečna.«

»Ko bi le verjeti mogla, da se boš obljube držal! Te jeseni si mi rekel, da se ne bom več imela kaj žaliti; pa je prišlo nato še hujše. Ko bi se človek le en sam krat mogel zanesti zate!«

»Zanesi se, Marta! Sveta resnica mi je, kar pravim.«

13

»Dobro, tokrat naj še bo! Toda zadnjič. Le pomni, da zadnjič!«

Se enkrat ga je z žalostnimi očmi proseče pogledala in odšla. Tudi danes mu ni dala roke. Skoraj hladna se mu je zdela in ponosna. Ni bila kakor prej kdaj. Vendar ga je navdajalo veselje in srce mu je bilo zopet polno; saj mu je ostala ona, ki mu je bila več ko vse na svetu.

Tako je slonel v gozdu in se vrnil šele v mraku.

VII.

Dober teden potem se je podal Tevž eno uro daleč navzgor k onim trem kmetom v Spodnjih Rovtah. Kupil je od njih precej stoječega lesa, in sicer tam okoli Suhega grabna. Sklenil je pismeno, da ga bo plačal šele o Novem letu. Ker je ponudil prav ugodno ceno, so kmetje ta pogoj sprejeli; menili so, da zgolj zaradi svoje skoposti odlaga plačilo na Novo leto.

Zdaj se je lotil dela, kakor se ga v Podkrajju še ni kdo lotil. Kar si je pri Hirslerju prihranil, je bilo ravno toliko, da je mogel pičlih pet mesecev živeti. Da bi si bil kakega pomagala najel, zato ni imel denarja; zaradi tega je moral sam vse opraviti.

Seveda so si ljudje znova imeli za kaj jezike brusiti. Toda Tevž se za ničesar ni brigal in je bil

Novi občinski proračun je preračunjen za leto 1936-37 sledeče: Osebnih izdatki 67.590 Din, imovinska varnost 32.000 Din, gradbena stroka 23.160 Din, gospodarstvo 12.600 Din, zdravje 3000 Din, občinsko gospodarstvo in podjetja 17.600 Din, pokojnine 1800 Din, razno 8.900 D, skupni izdatki pa 1.400.925 Din. Dohodki se krijejo z izdatki. Proračun ubožnega sklada izkazuje 5250 Din dohodkov in 35.500 Din izdatkov. Primanjkljaj prispeva občina z rednim prispevkom.

Lendava. Zapustil je Lendavo upravnik tuk. pošte g. Zgur Vinko. Bil je v Lendavi 16 let in nas je tako do dobra spoznal. Želimo le, da bi nas ohranil v prijetnem spominu. Premeščen je bil v Maribor.

Sv. Sebeščan. Na Marijin praznik 25. marca smo imeli slovesnost, ki nam ostane še dolgo v spominu. Bil je slovesen sprejem v novoustalovljeni Marijin vrtci. Otroci so se zbrali s svojim katehetom v šoli, odkoder so šli v procesiji v cerkev med pritrkavanjem zvonov. Deklice so bile bele oblečene in vse z venčkom-rožmarinom na glavi. Po prihodu v cerkev so otroci takoj zapeli »O Brezmadežna«. Po kratkem nagovoru je bil sprejem in razdelitev svetinjc. Po sprejemu so otroci zapeli še »V Marijinem vrtcu«, nakar se je začela sv. maša. Med sv. mašo so peli otroci in to v splošno zadovoljnost vseh. Posebno ganljivo je bilo poslušati te Marijine otroke, ko so pred sv. obhajilom tako z občutkom peli »Jezus hoče v srce priti«. Krasno se je razlegala po sv. maši v naši mali cerkvi himna »Povsod Bog«. V nabito polni cerkvi je bilo tudi več protestantov, ki so prišli gledat in poslušat naše pridne otroke. Po slovesnosti je g. katehet še otroke večkrat slikal. — Materinski dan bomo obhajali meseca maja. — Okrog naše cerkve smo prekopali zemljo in naredili lepe grede, kjer bodo cvetele lepe rože. — Orglje smo dali popraviti, ker so bile že res potrebne temeljitega popravila.

Sv. Sebeščan. Naši gasilci so si nabavili nove obleke, pa je več gasilcev tako siromašnih, da sami ne morejo plačati obleke, društvo pa tudi nima posebnih dohodkov. Za kritje teh stroškov priredijo naši gasilci v znani gostilni Zelenko veselico na velikonočni pondeljek. Tukaj na Goričkem so veselice mirne, ne pride ob takih

prilikah do preprirov, kaj še do ubojev. — Poročali smo vam v časopisih, da pokažemo drugim župnijam, da pri nas katoliško časopisje napreduje, katerega katoliškega časopisa se pa ljudje oklenejo, je za katoliško stvar vse eno, na osebne koristi se pa ne more gledati. Statistiko smo zbrali po izjavi družin samih, pa

PROTI TRDI STOLICI IN HEMOROIDOM, SPREMLJANIM S PRITISKOM KRVIL, MOČNIM UTRIPANJEM SRCA, GLAVOBOLU, je naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica že davno preskušeno domače sredstvo. Prava

FRANZ-JOSEFOVA

voda deluje milo in zanesljivo odpira, a poleg tega niti v zastarelih primerih ne odreče.

Oglaš. red. št. br. 39.474/35

samo katoliških družin, če ima kaka protestantovska družina katoliški list, tega ne vemo. Tako smo zbrali tudi statistiko za lansko leto. Ne razumemo, iz kakšnega razloga bi dru-

Hajdina. Na praznik Marijinega Oznanjenja so naše katoliške organizacije z združenimi močmi priredile prav posrečeno materinsko proslavo, katere se je udeležila ne le mladina, ampak tudi odrasli v častnem številu. Vsi udeleženci so prišli do prepričanja, da le naša stara preizkušena društva, ki temeljijo na katoliških načelih, zmorejo take priradne prireditve, medtem, ko ona društva izza novejših dni ne vedo drugega, ko samo nekatere tekme, in še te ob nedeljah in praznikih, da se Gospodovi dnevi skrunijo. Zato pa velja in gre od ust do ust le geslo: »Bodi včlanjen pri Bralnem društvu oziroma pri Krščanski ženski zvezi! Tako bo naša mladina vsestransko izobrazbo imela in srečnejša ji bo njena bodočnost!

St. Vid pri Ptuj. Naše prosvetno društvo je priredilo na praznik Marijinega oznanjenja materinski dan. Slavnostni govor je imel nekdanji

žine navajale neresnice. Navedli smo iste podatke, kot so bili v »Slovincu« in tam smo videli tudi popravek. V popravku se trdi, da so zgubile »Novine« letos le 15 naročnikov. V fari imamo 11 vasi in samo tu pri Sebeščanu so izgubile »Novine« letos 11 naročnikov in v Šalamencih 6, to je že 17 itd. Napredovale niso v nobeni vasi. Ne píšemo to iz kake mržnje, ne, samo zato, da ne bi naši naročniki dobili vtisa, da poročevalec nalašč poroča neresnične podatke. Priporočamo tudi mi »Novine«, vendar pa ne valjajemo nikomur ne »Slovenskega gospodarja« in ne »Novin«. Če prihaja v farno več »Novin«, kot smo mi trdili, je mogoče, mi smo le trdili, koliko je naročnikov. Bodimo vsi zadovoljni, da naše katoliško časopisje, vse eno katero, napreduje! To je naša zadnja beseda glede te statistike.

Pozabljivci, plačajte naročnino!

Krog. Pri nas bodo še letos zidali šolo, ozir. stanovanje za učitelje in še en razred in dvorano. Tako, da bomo imeli štiri učilnice. Denarja imamo okrog 60.000 Din.

dolgoletni šentvidski župnik p. Alfonz Svet. Igra »Zlata mamica« je prav lepo uspela in napravila na vse globok vtis. Zelo lepo je deklamirala Mielka Vaupotič »Naše mamice«. Tudi najmanjše ljubljenske mamice so pokazale ljubezen do svojih dobrotnic s spevoigrice »Naše mamice«, ki so jo izvedle zelo srčkan in žele zato mnogo priznanja. Veličastna sklepna živa slika »Otroci veselijo okrog mamice srečne«, je zaključila to lepo prireditev. Prireditve bo ostala vsem v lepem spominu, društvu pa služi v ponos in čast.

Središče. Narodna prosveta vprizori v dneh 5. aprila (cvetna nedelja) in 13. aprila (velikonočni pondeljek) »Slovenski pasifon«, dramo 14 slikah. Prva predstava se vrši ob pol 8. uri zvečer, druga pa ob treh popoldne. Pridite in oglejte si to veliko odersko delo, ki ga znatno dopolnjujejo kostumi, petje in obširen scenični material.

Ljutomer. Na cvetno nedeljo popoldne ob pol štirih naše Prosvetno društvo ponovno vprizori krasno zgodovinsko igro »Mutek osojski«, ki jo je po Aškerčevi baladi napisal domačin Anton

dan na dan od rane zore do pozne noči v gozdu. Sam je podiral, sam klestil in lupil in vlačil hlude v graben. Močen je bil za dva, sčasom pa se je tako izuril, da bi tudi trije drvarji težko bili kaj več napravili kakor on sam. Konec junija je bilo že kakih petdeset hlovov v grabnu, kraj julija že osemdeset. Videti je bilo, da se mu bo posrečilo, in večkrat je pri sebi računal, da bo zaslužil vsaj dvajset tisoč dinarjev, če Bog da. S tem denarjem bi zmozel jeseni kako večjo kupčijo in drugo leto bi se ogledal za kako kmetijo.

Toda namesto sreče ga je zadela nova nesreča in ga strahovito udarila.

Na Veliko Gospojnico je bilo tako soparično, kakor prej ves julij ne. Ze med pranganjem so se zbirale na vrhovih črne kepe. Videti je bilo, da se kuha nevihta. Tako je bilo do večera. Ko je sonce zašlo, so se jeli črni oblaki na vso moč poditi. Od dveh strani je zapiskal veter in se nad Podkrajem divje zavrtel. Bliskalo je venomer, da so se ognjene kače vlekale kakor verige brez konca od neba do zemlje. Grmelo in treskalo je, da so ječale gore. Potem se je utrgal oblak in razlil neznansko mnogo vode.

Lilo je kake četrt ure; potem se je poglelo. Toda v višavah je še vedno hrumelo, z novo silo so zaplesali viharji, znova so se vžgali bliski in bičali nočno nebo. Po lesovih je tulilo in pokalo, od sten

je odmevalo, grmelo je brez prestanka, cele minute je žarelo, vmes pa so stokali in zdihovali zvonovi. Treska in hudega vremena — reši nas, o Gospod!

Drugi oblak se je utrgal in se usul na vas. Cesta je bila podobna potoku, po oknih je šklepetalo, kakor da suje tudi točo.

Proti polnoči so bliski ugasnili in gromi utihnili; šumel je le še enakomeren, gost dež.

Podkrajčani, ki so dozdaj bdeli v strahu in molitvi okoli blagoslovljenih sveč, so mirno zaspali. Drugo jutro jih je obšla žalost, ko so našli polja in travnike na oni strani Bistrice na tolsto pokrite s kamenjem in peskom. Kakor pa je Suhi graben divjal, kaj takega pa niti najstarejši občani niso pomnili.

Najhuje razdejano je bilo Blazinovo zemljišče, prav tisto pri vodi, na katerem je bil Tevž vknjižen. Prestrašen je šel mimo in gledal nekdanje lepo polje, ki ga je razrila voda in nasula nanj pečevja in vejevja.

Še večja groza pa ga je čakala zgoraj v Suhem grabnu. Struga je bila razrita, da je ni bilo spoznati. Tu se je kopičil pesek, tam je zijala gola skladovnica skal, drevje je ležalo navzkriž. Moj Bog, saj tu dol svojega lesa ne bo mogel spraviti, ali pa bo moral za spravo toliko dati, da ne bo ničesar zaslužil!

Ko je prilezel do frate, je videl, da nima več kaj spravljati. Ker graben tu ni bil strm, je hudournik

vi preminulega Lidj Jessu in po njegovi smrti pa njegovega še živčnega brata, ki bi naj zasedel prestol kot Menelik II., dasi ni povsem pri vseh petih.

Najbolj so se do sedaj trudili Italijani,

da bi se polastili slaboumnega Menelika II. in bi z njim pregnali s prestola sedaj vladajočega neguša, kar jim je pa doslej že parkrat spodletelo.

Menelika II.

In njegovo mater ekscesarico Fatumato Abubakar straži francoski guverner in je v zadnjem času odstranil iz bližine cesarskega potomstva vse one, ki so si, najeti od Italije in drugih držav, prizadevali, da bi zvalili Me-